

הלכות הדרף היומי

מסכת יבמות

תוכן

- א. שאין האחיז נכנסין לנחלה על פיה.....1
- ב. שהוא כותב לה שאם תנשאי לאחר תמלי מה שכתוב ליכי ... נתיבמה יבמה נכנס לנחלה על פיה.....2
- ג. באת לבית דין ואמרה מת בעלי התירוני להנשא מתירין אותה להנשא ונותנין לה כתובתה תנו לי כתובתי אף להנשא אין מתירין אותה.....2
- ד. התירוני להנשא ותנו לי כתובתי מהו ... תנו לי כתובתי והתירוני להנשא מהו ... תיקן 3
- ה. הכל נאמנין להעידה חוץ מחמותה ובת חמותה ויצרתה ויבמתה ובת בעלה.....4
- ו. מה בין גט למיתה שהכתב מוכיח.....5
- ז. עד אומר מת ושנים אומרים לא מת אף על פי שנשאת תצא.....6
- ח. עד אחד אומר מת והתירוה להנשא ובא אחד ואמר לא מת לא תצא מהתירה הראשון.....6
- ט. עד אומר מת ... בפסולי עדות ... הלך אחר רוב דעות ... כפלגא ופלגא דמי.....7
- י. שנים אומרים מת ... בפסולי עדות.....8
- יא. אחת אומרת מת ואחת אומרת לא מת זו שאומרת מת תנשא ותטול כתובתה וזו שאומרת לא מת לא תנשא ולא תטול כתובתה.....8
- יב. אחת אומרת מת ואחת אומרת נהרג ... הואיל וזו וזו מודות שאין קיים ינשאו.....8

דף קיז.

א. שאין האחין נכנסין לנחלה על פיה

על אף שכל¹ היורשים יורשין בחזקה, אעפ"י שאין עדות גמורה שהוא יורש, אלא שהעידו עדים שהוחזק להם שזה הוא בן פלוני או אחי פלוני הרי הוא יורש, מכל מקום אין היורשים יורדין לנחלה עד שיביאו ראיה שמת מורישן.

אבל אם שמעו בו שמת, או שבאו גוים מסיחין לפי תומם אעפ"י שמישאיין אשתו על פיהם ונוטלת כתובתה, כדלהלן, היינו משום עיגונה ומשום הומרא שהחמירו עליה בסופה הקילו בתחלה שודאי לא תנשא עד שתבדוק היטב

¹ שו"ע ונו"כ חו"מ רפד א – ב

הלכות הדרף היומי

מסכת יבמות

אם אמת הוא הקול², אבל היורשים אינם נכנסים לנחלה על פי הגוים מסיחין לפי תומם, שאין מוציאין ממון מספק מחזקת המוחזק בו³, וכן אשה שבאה ואמרה מת בעלי אף על פי שהיא נאמנת ג"כ, אין היורשין נכנסין לנחלה על פיה. וכן על פי עד אחד אין מיורשים נכנסים לנחלה⁴.

ב. שהוא כותב לה שאם תנשאי לאחר תטלי מה שכתוב

ליכי ... נתיבמה יבמה נכנס לנחלה על פיה

האשה⁵ בעצמה נאמנת לומר שמת בעלה, ותנשא או תתייבם על פיה, ואע"ג שאין יורדים לנחלה על פיה כנזכר נותנין לה עיקר כתובתה, אך לא תוספת כתובה⁶, ואם תתייבם נכנס היבם לנחלה על פיה, ש – יקום על שם אָהיו הַמַּת אָמַר רַחֲמָנָא (דברים כה פסוק ו) והרי קם, ואפילו אשה שהיא שוטה נאמנת, ובלבד שתהא יודעת בטיב נישואין ואלמנות.

ג. באת לבית דין ואמרה מת בעלי התירוני להנשא

מתירין אותה להנשא ונותנין לה כתובתה תנו לי כתובתי

אף להנשא אין מתירין אותה

² סמ"ע שם ב

³ והא דהקילו (שם סעי' ד) גבי נפלו למים שאין להם סוף ואינך דיורדין על פיהם לנחלה ואין משיאין על פיהם, התם היינו טעמא משום דבכל דברים אלו שחזקתן למיתה לא החמירו גביהן לענין ממון, אבל לענין נשיאת אשה אדרבה משו"ה החמירו, דכיון דחזקתן למיתה תסמוך האשה ע"ז ולא תבדוק תו ע"ז אם הוא אמת, ובאיסור כרת החמור חשו חכמים מפי שלא תנשא כי אם ע"י בדיקה וחקירה ודרישה, משו"ה אסרו להנשא על פי זה. סמ"ע שם

⁴ בב"י רמז לע' בתשב"ץ ס"ס ע' ע"ג עד ס"י פ"ג ושם בס"י ע"ז ופ"ג כתב דבע"א שמעיד מורידו לנחלה דמלתא דעבידי לגלווי. וההיא דכתובות דק"ז היינו שהע"א אמר ששמע שמת דהוי עד מפי עד, ואם ב' עכו"ם מסל"ת זה שלא בפני זה י"ל דמורדין לנחלה ע"ש מ"מ להלכה משמע מכל הפוסקים דבכל ענין בע"א אין מורידים לנחלה. ח"י רע"א שם ועיין הגהת ש"ע לעיל ע"ס נ'

⁵ שו"ע ונו"ב חו"מ שם ג, אבהע"ז יז מג

⁶ זה דעת הרמב"ם בפ"י מהלכות אישות גבי האומר לבעלה גרשתני שחייב ליתן לה כתובה ולא תוספות וכתב המ"מ הטעם בשם הרמב"ן דעיקר כתובה גובה מפני מדרש כתובה לכשתנשאי לאחר תטלי מה שכתוב ליכי אבל אין מדרש כתובה בתוס' ובאותו פרק דין ל"א גבי מיתה סתם משביעין אותה ונותנים לה כתובתה ומשמע דסמך על מ"ש לפני זה דאין הפרש בין גירושין למיתה דתרווייהו מפני מדרש כתובה נוטל כתובתה ואין מדרש כתובה בתוספות. ח"מ שם פא, ומכ"ש נצ"ב אינה נוטלת וכן אם מתירין אותה על פי עכו"ם מסל"ת או ע"פ ע"א אינה גובה ת"כ, ועיין תשובת מהרשד"ם ס"י רנ"ג ובתשו' ר"י לבי' הלוי ס"י י"ז כתב דין זה תליא לפי הטעמים דאית' שם שחזרו בית הלל להורות כב"ש דמותרת ונוטלת הכתובה וקאמר טעם א' הוא מחמת מדרש כתובה וטעם שני אית' שם דאמרינן ק"ו אם מתירין ערוה חמורה ממון לא כ"ש א"כ לטעם מדרש כתובה אינה גובה ת"כ אבל לפי הטעם ק"ו גובה אפי' ת"כ וכן משמע בטור בס"י זה ובס"י ק. ב"ש קכט

הלכות הדרף היומי

מסכת יבמות

דין זה⁷ שהאשה נאמנת לומר מת בעלי אינו אלא כשבאה לבי"ד ואמרה מת בעלי התירוני לינשא, ולא הזכירה שם כתובתה, אז מתירין אותה לינשא כדינה, וכיון שמתירין אותה לינשא משביעין אותה⁸ ונותנין לה כתובתה דקרינן בה לכשתנשאי לאחר כו', אבל אם באה לבי"ד ואמרה מת בעלי תנו לי כתובתי, דבריה נראין שאינה חוששת אלא לגבות כתובתה ולא דייקא אם באמת מת בעלה או לא, ואף לינשא אין מתירין אותה, כיון שעל עסקי כתובתה באה והרי זו בחזקת שלא מת בעלה ואין דעתה לינשא⁹ אלא ליטול כתובתה מחיים בלבד באה. ויש אומרים דאפילו יש לה עד שמעיד שמת אינו מועיל באופן זה¹⁰. אולם אם היא לא הביאה את העד אלא בא מעצמו להעיד נאמן¹¹.

ד. התירוני להנשא ותנו לי כתובתי מהו ... תנו לי

כתובתי והתירוני להנשא מהו ... תיקו

באה¹² לבי"ד ואמרה מת בעלי התירוני לינשא ותנו לי כתובתי, אף על פי שהזכירה שם כתובתה כיון שהתחילה בהתירוני לינשא אין כוונתה אלא שיתירוה וכתובתה זכרה אנב, לפיכך מתירין אותה לינשא ונותנין לה כתובתה גם כן מפני שעיקר דברים על עסקי הנישואין באה, אבל אם באה ואמרה תנו לי כתובתי והתירוני לינשא, כיון שהתחילה בדבריה בכתובתה עיקר כוונתה אינה אלא על הכתובה, ומכל מקום גם הימנוה רבנן לומר מת בעלי להשיאה, לפיכך מתירין אותה לינשא ואין נותנין לה כתובתה דעל ממוזן לא הימנוה, ומתוך דבריה משמע שהמזון הוא עיקר אצל¹³, מכל מקום כיון שדין זה נשאר בגמרא בתיקו ולא נפשט, אם תפשה אין מוציאין מידה.

⁷ שו"ע ונו"כ שם ושם ק ז

⁸ הטור בסו"ק ק' ס"ק י"ג כתב בשם הרמב"ן שצריכה לישבע שמת וכבר תמה בכ"מ ובב"ח עליו ואין זה רק שבועת אלמנה כדן הבא ליפרע מנכסי יתומים ועיין לקמן סי' ק' כתבתי דע"י גלגול אפשר צריכה לישבע שמת וכשהגיע זמנה לגבות. ח"מ שם יז פג, וכ"כ ב"ש שם קל שמשביעין על ידי גלגול שבועה.

⁹ מלשון זה משמע אם נשאת כבר שלא ברשות בי"ד נותנין לה כתובה דהא אויל לה השדא. ח"מ שם פד ב"ש קלא

¹⁰ רמ"א שם דלא כהב"י שהשמיט וס"ל דע"א נאמן

¹¹ ח"מ שם פה

¹² שו"ע ונו"כ יז מד, ק ח

¹³ דעת הרמב"ם בפרק ט"ז מה"א שהוא בעי' בדבר דרבנן ולקולא ומתירים אותה לינשא אך לענין ממוזן הוא כשאר תיקו ואם תפסה אין מוציאין מידה. ח"מ שם יז פז

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLII7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת יבמות

ויש מי שאומר¹⁴ כיון שהזכירה כתובתה בתוך דבריה בין התחילה בה בין הזכירה לבסוף אין מתירין אותה, וכל שכן שאין נותנין לה כתובתה.

ה. הכל נאמנין להעידה חוץ מחמותה ובת חמותה וצרתה ויבמתה ובת בעלה

הכל¹⁵ נאמנים להעיד עדות אשה שמת בעלה חוץ מחמשה נשים, שאפילו מסיחה לפי תומה אינן נאמנות¹⁶. מפני שהזקתן ששונאות זו את זו¹⁷, ויש לחוש שמא מתכוונת לקלקלה, שיודעת היא שבעלה עודנו חי ומעידה שמת כדי שתינשא ותיאסר על בעלה, שהרי כשיבא הבעל אחר עדות זו תצא מזה ומזה.

ואלו הן החמש נשים הפסולות, חמותה¹⁸ אפילו אינה חמותה עתה רק מצפה להיות חמותה, כגון שהיא אם יבמה ולא אם בעלה, ומעידה שמת אינה נאמנת¹⁹.

וכן הכלה לא תעיד לחמותה, ואפילו באה ואמרה מת בעלי ואחר כך מת חמי שלפי דבריה אינה עוד חמותה, אפילו הכי אינה נאמנת.

¹⁴ דעת הרא"ש דלא גרים את"ל ונשארו שני הבעיות בתיקו ומשמע דה"ל ספיקא דאוריית' ולעניין ממון ידוע דעת הרא"ש דבכל תיקו לא מהני תפיסה כמבואר במסכ' ב"ק, ומדעת הר"ף משמע דעה שלישית דהוא גרים את"ל וא"כ בעי' ראשונה נפשט' לקולא והשניה נשארה בתיקו להומרא וכמו שפסק הרא"ש ורבינו וזה פשוט לדעת הרא"ש כל שאסורה לינשא ודאי אין נומלת כתובתה דהא מספר כתובתה נלמד לכשתנשאי תמלי אלא אפי' עברה ונשא' אפ"ה הואיל ועלתה האבעיא בתיקו לא מהני תפיסה לדעתו. ח"מ שם פח

¹⁵ שו"ע ונו"כ אבהע"ז יז ד

¹⁶ ב"ש שם ובא היטב מז

¹⁷ עיין בתשובת כנסת יחזקאל ס"ם פ"ג מה שהקשה שם דא"כ גם עד אחד כשר לא יהא נאמן אם הוא שונא כיון דע"א א"נ מה"ת רק חכמים הקילו ובשונא לא הקילו ומתריץ דעד כשר מתירא פן יבא הבעל חי ויותר ממה שיקלקל אותה יקלקל א"ע להיות פסול לעדות ולשבועה ע"ש ועיין במה"צ ס"ק ט"ז דלא ניהא ליה בישובו והביא בשם ספר קה"ע מפרש הירושלמי שכ' דדוקא בנשים שדעתן קלות חששו דילמא משקרי בשביל השנאה אבל לא באנשים ע"ש. ולכאורה מדבריהם תצא לנו תורה חדשה דאשה אף שאינה מה' נשים אם ידענו שהיא שונא לה פסולה להעידה ודוקא איש שהוא שונא כשר אם מטעם הכנ"י שהאיש יחוש בעצמו שלא יפסול לעדות ולשבועה ואם מטעם קה"ע ומה"צ דדוקא בנשים שדעתן קלות חששו ולפ"ז צ"ל הא דאמרו ה' נשים היינו דבהנך אף אם אין רואים שום שנא' ביניהם חזקתן שונאות זו את זו אבל אם רואים שנאה אף באשה דעלמא הדין כן וצ"ע שלא שמענו זאת מעולם. פ"ת שם כה

¹⁸ משום דאומרת זו תאכל כל יגיעי ועמלי

¹⁹ דמסק' אדעת' דילמא ימות בעלה ותפול קמי בנה ותהי' כלתה והנה לפי מעם זה אם אינה ראויה להתייבם לבנה מטעם שהי' ערוה עליו או מטעם אחר מעידה לה ודין זה הוא בעי' בנמר' דף הנ"ל ולדע' הבי' נקמינן להקל הואיל ומילת' דעביד' לאגלוי ואפשר במדינות אלו דאין נוהגין לייבם ולא שייך מעם הנ"ל אפשר לסמוך על דברי הבי' ותעיד לה. ח"מ שם יא

הלכות הדרף היומי

מסכת יבמות

ובת חמותה²⁰, וצרתה, ויבמתה שהיא אשת אחי בעלה, שחוששת שמא ימות בעלה או אחי בעלה ויהיו צרות זו לזו. ובת בעלה²¹ לא תעיד לה ולא היא תעיד לבת בעלה.

נמצא סיכום הנשים החשודות שאין מעידות שש עשרה, הם (א) חמותה (ב) בת חמותה (ג) צרתה (ד) יבמתה (ה) בת בעלה (ו) כלתה (ז) אשת אחיה (ח) אשת האב (ט) בת חמיה (י) אשת אחיה מן האב ולא מן האם (יא) אם יבמה (יב) בת אם יבמה (יג) בת יבמה (יד) אשת אחי בנה מן האב (טו) אשת אחי האב שהן אחים מן האב ולא מן האם ואפי' שהיא אחות מן האם ולא מן האב (טז) אשת אחי אביה²².

ואם מת בעל זה ונשא את לאחר מעידים נשים אלו, חוץ מצרתה, ואף על פי שהיו שונאים קודם לכך²³.

הזכרים הדומים לאלו הנשים הנזכרים כגון חמיה ובן חמיה ובן בעלה נאמנים, אולם היבם אינו נאמן להעיד להתירה לעצמו, אבל כשהיה לאחיו בנים, נאמן להתיר אותה לאחרים²⁴. ובזמן הזה במקומות שאין מיבמים, נאמן היבם²⁵.

ו. מה בין גט למיתה שהכתב מוכיח

בהוין לארץ²⁶ שמביאים גט שצריכה לומר בפני נכתב ובפני נחתם ואמרוהו האמינוה אפילו בנשים, הנזכרות כיון שבלאו הכי סומכין על השליח שהוא עד אחד לא חלקו בשליחות.

ואם הוא בארץ ישראל שאינן צריכות לומר בפני נכתב ובפני נחתם ואמרוהו יש אומרים דנאמנות ויש אומרים שאינן נאמנות.

אבל בסתם גט הבא מארץ ישראל שמחזקין ליה דכשר הוא, לפיכך נשים הנזכרות שהן בחזקת ששונאות זו את זו, אינן נאמנות להביא גטה בארץ ישראל, כיון שאינה צריכה לומר בפני נכתב ובפני נחתם, ויש לחשוש שמא מזוייף הוא והן מכוונות לקלקלה שתינשא לאחר ותיאסר על בעל זה.

²⁰ שאומרת זו יורשת עמל אבי ואמי

²¹ אומרת זו באה במקום אמי

²² פ"ת שם לב

²³ ב"ש שם יג מהמ"מ

²⁴ ח"מ שם יב"ש שם יד מהש"ג

²⁵ ב"ש שם יד

²⁶ שו"ע ונו"כ שם קמא נד

הלכות הדרף היומי

מסכת יבמות

דף קיז:

ז. עד אומר מת ושנים אומרים לא מת אף על פי שנשאת תצא

עד אחד²⁷ אפילו כשר אומר מת, ובאו שנים כשרים ואומרים לא מת, אפילו התיירוהו על פי העד הראשון ונשאת תצא לדברי הכל, אפילו נישאת לעד שלה ואפילו היא אומרת ברי לי שמת, שהכל מודים שעד אחד לגבי תרי חשוב כחד ובטל, ולא אמרינן כתרי ותרי נינהו ותישאר היא בהיתרה הראשון²⁸.

ח. עד אחד אומר מת והתירוה להנשא ובא אחד ואמר לא מת לא תצא מהיתרה הראשון

בא²⁹ עד אחד והעיד שמת בעלה והתירוה לינשא על פיו, ואח"כ בא עד אחד והכחיש את הראשון ואמר לא מת, ואפילו אשה אומרת ואשה אומרת לא מת³⁰, הרי זו לא תצא מהיתרה הראשון ותנשא אפילו לאיש אחר שאינו יודע אם בעלה מת³¹, שמכיון שהאמינו רבנן עד אחד בעדות אשה כמו ב' עדים בשאר עדיות, שהרי התירו אותם על פיו³², הרי הראשון כמו ב' עדים והאחרון אינו אלא עד אחד, ואין דבריו של אחד כלום במקום שנים, מכל מקום משום לזות שפתים לא תנשא לכתחלה³³, שהעולם יאמרו מה עדיף זה מזה, מיהו אם נישאת לא תצא.

²⁷ שו"ע ונו"כ שם יז לו

²⁸ ח"מ שם סט

²⁹ שו"ע ונו"כ שם יז לו

³⁰ ט"ז שם נ מהרמב"ם

³¹ ב"ש שם קט

³² והא דבעינן כאן שהתירוה דוקא ובסימן קע"ח לענין סוטה פסק בטור אפילו לא פסקו הדין ע"פ העד מ"מ הרי הוא כשני תרצו תוס' ביבמות ובכתובות סוטה שאני דשם הע"א נאמן מדאורייתא אז העד נחשב כשנים אפילו לא פסקו הדין על פיו אבל בדבר שאינו נאמן מדאורייתא אלא מדרבנן אז לא נעשה כשנים אא"כ כשפסקו הדין על פיו. ב"ש שם קט

³³ מלשון הרא"ש משמע דאין בזה איסור רק דעצה טובה היא שלא תנשא ומיהו הרמב"ם השמיט עצה זו וכתב בכ"מ הטעם דלא איתמר בגמ' הכי אלא לאוקימתא דאביי אבל לאוקימת' דרבא לא צריכא למימר הכי. ח"מ שם סז

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת יבמות

אבל אם בא השני קודם שהתירוה הרי זו לא תנשא, ואם נשאת תצא, שקודם שהתירוה לא עדיף עד הראשון מעד השני, וכאילו אין עדים כאן ונעמידה בחזקת שהיא אשת איש. ואפילו אם נישאת לעד שהעיד לה, אם היא אינה יודעת כלום רק צריכה לסמוך על עדות העד, כיון שיש עד המכחישו אף על פי שהוא אומר ברי לי שמת³⁴, היא לא תוכל לסמוך עליו ותצא ממנו, אבל אם היא ג"כ אומרת ברי לי שמת, הרי זו לא תצא, שכל ישראל בחזקת כשרות הם וחזקה על שניהם שאין עושים איסור ושניהם יודעין האמת שמת³⁵. ויש אומרים שאפילו אם כנס תצא, ואינם נאמנים על עצמן להוציא עצמה מחזקתה ומפרשינן להו מאיסורא.

ט. עד אומר מת ... בפסולי עדות ... הלך אחר רוב דעות ... כפלגא ופלגא דמי

ואם העד שנשאה על פיו היה עד פסול, כגון עבד או אשה או התירוה על פי עצמה, ובאו ב' נשים או שני פסולים של דבריהם ואמרו לא מת, אף על פי שנישאת תצא, דלעולם העד האחד אף על פי דחשבינן ליה לשנים להשיאה על פיו, אינו נחשב לשנים לגבי שנים ממש אפילו הם פסולים כיוצא בו, והוא שהיא שותקת, אבל אם היא גם כן אומרת ברי לי שמת והתירוה להנשא³⁶, הוה ליה כתרי ותרי ואין מוציאין אותה על ידי פסולים.

ואם עד כשר אומר מת ונשים רבות אומרות לא מת, או פסולים רבים אומרים לא מת, אינם חשובים אלא כעד אחד והרי זה כמחצה על מחצה, ודינה כמו בעד אחד אומר מת ואחד אמר לא מת הנזכר.

ומשום כך י"א³⁷ שאם התירוה ע"פ עד הכשר, ואחר כך באו הפסולים, לא תצא מהתירה הראשון. וי"א³⁸ שתצא ויש מתירים³⁹ אם נשאת לאחד מעדיה ואמרת ברי לי.

³⁴ רש"י פי' בכתובות דכ"ב ע"ב אעפ"י שאינה יודעת בודאי שמת מ"מ יכול' לומר ברי לי שאין לבי נוקפי שברי לי אלו היה קיים היה בא ואין אשם תלוי אלא למי שלבו נוקפו אבל הר"ן כתב בפ"ב דכתובות שאין פרש"י מחוור ומיירי שאומרת שראיתיו שמת. ח"מ שם סח

³⁵ וכי תימא תיפוק ליה דתצא ממה שאמרו הו"ל פרק בתרא דיבמות [קכב ע"א] עד המעיד הרגתיו הרגנוהו לא ישא את אשתו, דחיישינן שמא עיניו נתן בו, לא אמרו כן אלא לכתחלה, אבל דיעבד אם כנס לא יוציא, כן הסכימו רוב המפרשים

³⁶ ח"מ שם ע

³⁷ דעת הטור לרש"י ומ"מ לדעת הרמב"ם

³⁸ רמב"ן רשב"א ונמק"י בדעת הרמב"ם

³⁹ ח"מ שם עג

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת יבמות

י. שנים אומרים מת ... בפסולי עדות

אשה אחת אומרת⁴⁰ לא מת ושתים נשים אומרות מת, הרי זו תינשא, וכן אם אמרו אפילו עשרה נשים לא מת וי"א אמרו מת הרי זו תינשא, שהולכין אחר הרוב דעות, אף על פי דקי"ל שני עדים הם כמאה⁴¹, לא אמרו כן אלא במקום דבעינן דוקא עדים כשרים, אבל במקום שהכשירו פסולים הלך אחר רוב הדעות בין להקל בין להחמיר.

יא. אחת אומרת מת ואחת אומרת לא מת זו שאומרת מת תנשא ותטול כתובתה וזו שאומרת לא מת לא תנשא ולא תטול כתובתה

באו שתי הצרות⁴² אחת אומרת מת ואחת אומרת לא מת, זו שאומרת מת תנשא ואותה שאומרת לא מת לא תנשא, ואין אומרים כיון שמכחישין את צרתה תאסור גם כן צרתה, כמו בשתי נשים דעלמא שהעידו לה בבת אחת שאחת אומרת מת ואחת אומרת לא מת, שאומרים אנו שאין מתירין אותה, שכשם שאין הצרה מעידה להתירה כך אינה יכולה להעיד לה לאוסרה, שבטלו חכמים עדותם לגמרי לגבי צרה כשהיא מכחישה.

יב. אחת אומרת מת ואחת אומרת נהרג ... הואיל וזו וזו מודות שאין קיים ינשא

שתי צרות שמעידות על הבעל המשותף אחת אומרת מת ואחת אומרת נהרג, אף על גב שמכחישות זו את זו באופן המיתה, מ"מ הואיל ושתיהן מודות שאינן קיים ואין אחת אוסרת על הברתה ושתיהן מותרות.

⁴⁰ שו"ע ונו"כ שם מ

⁴¹ ובעדים כשרים הדין שאם מאה אומרים מת ושנים אומרים לא מת לא תנשא ותנא א"כ אם נשאת לא מעדי, ואם שנים אומרים מת ונ' אומרים לא מת מ"מ אם נשאת לא מעדי לא תנא. ב"ש שם קבו

⁴² שו"ע ונו"כ שם מו

הלכות הדרף היומי

מסכת יבמות

וכן עד⁴³ אחד אומר מת ועד אחד אומר נהרג, והעידו בבתי דינים שונים⁴⁴ בין בכשרים בין בפסולים, אף על פי שהם מכחישים זה את זה באופן המיתה, הואיל ושניהם מעידים שאינו קיים הרי זו תנשא.

אולם אם מעידים יחד י"א⁴⁵ שעדותם בטילה שהרי הוכחשו בחקירות וי"א⁴⁶ שאין עדותם בטילה.

---

⁴³ שו"ע ונו"כ שם ט, מז

⁴⁴ קהלות יעקב שם.

⁴⁵ ח"מ שם יט בדעת הרמב"ם והב"י הקשה על הטור למה כתב דין זה בשם הרא"ש הלא מפורש דין זה במתני' זו ולק"מ כי במתני' י"ל דוקא בצרות המכחישות וא"ז לא הוי הכחשה משום דאין יכולים להכחיש וא"ז אבל אם עדים מכחישים וא"ז בכה"ג הוי הכחשה.

⁴⁶ רא"ש בח"מ שם ובב"ש שם שונתם לאח והוי כהוכחשו בבדיקות עיי"ש